"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇବାର ରାସ୍ତା ବତାଅ, ସାରାଦିନ ଏହି ଧନ୍ଦା କରୁଥାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା କେଉଁ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଦରକାର ?

ଉତ୍ତର:- ସତ୍ୟଯୁଗ ଅମରଲୋକ ଅଟେ, ସେଠାରେ ଆତ୍ମା ଗୋଟିଏ ଶରୀର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ନାମ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । (୨) ଶିବବାବାଙ୍କର ବେହଦ ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରଚନା ଏବେ କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଅଟ । ତେଣୁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ କୁହାଯିବ, ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ନୁହେଁ । ଏହିଭଳି ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହିପରି କଥା ଉପରେ ବିଚାର କରି ବୁଦ୍ଧି ପାଇଁ ନିଜେ ହିଁ ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ସଂସାରରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା କହୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି — ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ଭଗବାନୁବାଚ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ କହିପାରିବ । ସେମାନେ ଶିବ-ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ମିଶାଇ ଏକ କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଥା ଅଟେ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ବଦଳରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହି ଦେଉଛନ୍ତି — ଶଙ୍କର ଆଖି ଖୋଲିଲେ ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ଏସବୁ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଉଛି । ତିନି ଜଣଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବିଷ୍ଣୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଛ, ଏହି ତିନିଜଣଙ୍କର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ନାମର ଗାୟନ ରହିଛି ଆଦି ଦେବ, ଏଡମ୍ । ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଏହା ହେଉଛି ବିଷ୍ଣୁ ଅଥବା କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ୮୪ତମ ଜନ୍ମ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖିଛନ୍ତି । ସିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ହେବ-ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବିଷ୍ଣୁ । ଏବେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ କୁହାଯିବ । ଏହି ଉଭୟ ସନ୍ତାନ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବଙ୍କର । ବାସ୍ତବରେ ସନ୍ତାନ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବିଚାର କରିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ କୁହାଯିବ । ବାପା ଏବଂ ଦାଦା । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ନାମ ହିଁ ଆସୁନାହିଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିବବାବା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନା କରାଉ ନାହାଁନ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମାରୂପୀ ସନ୍ତାନ ରହିଛନ୍ତି ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ରହିଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସନ୍ତାନ କହିପାରିବ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସନ୍ତାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ହେଉଛି ବୁଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଭୋଜନ ନିଜେ ହିଁ ଏହି ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଦରକାର । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବିରାଟ ରୂପ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନୁହେଁ । ବିରାଟ ରୂପ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ହିଁ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଯଦିଓ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାମ ଧରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଅଭିନୟ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବିରାଟ ରୂପ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଚତୁର୍ଭୁଜ ମଧ୍ୟ କରି ଦେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏସବୁ ଅଳଙ୍କାର ତୁମର ଅଟେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ବାବା ନୂଆ-ନୂଆ ଉପାୟରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ଭଗବାନୁବାଚ ଠିକ୍ ଅଟେ ନା । ବିଷ୍ଣୁ, ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଶିବ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ହିଁ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ସନ୍ତାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଯଦିଓ ରଚନା କହିଥା'ନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ରଚନା ତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କୁହାଯିବ ନା । ଯିଏ ପୁଣି ଭିନ୍ନ ନାମ ରୂପ ନେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ ଅଭିନୟ ହେଉଛି ତାଙ୍କର । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅଭିନୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ରହିଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର କେତେ ସମୟ ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ସାରା ବୃକ୍ଷର ବୀଜରୂପ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବବାବା । ତାଙ୍କ ରଚନାକୁ ଶାଳିଗ୍ରାମ କୁହାଯିବ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରଚନା ଅଟନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ । କିନ୍ତୁ ଶିବଙ୍କର ଯେତେ ରଚନା ରହିଛି ସେତେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନାହିଁ । ଶିବଙ୍କ ରଚନା ତ ବହୁତ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରଚନା । ହଦ ଭିତରକୁ ଆସିଗଲ ନା । ଶିବବାବାଙ୍କର ହେଉଛି ବେହଦର ରଚନା — ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନେ । ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗର ବାସିନ୍ଦା ହେବ । ଆଉ କାହାକୁ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ନିର୍ବାଣବାସୀ ଅଥବା ଶାନ୍ତିଧାମବାସୀ ତ ସମସ୍ତେ ହେବେ । ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ସେବା ଶିବବାବାଙ୍କର ଅଟେ । ସେ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଭିନୟ ଅଲଗା-ଅଲଗା । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୋର ଅଭିନୟ ଅଲଗା ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ହିସାବ-କିତାବ ପରିଶୋଧ କରାଇ ତୁମକୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରାଇ ନେଇଯାଉଛି । ତୁମେ ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛ । ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ସମୟରେ ହିସାବ-କିତାବ ସମାପ୍ତ କରିସାରି ଯିବେ । ପୁଣି ମୁକ୍ତିଧାମରେ ବସି ରହିବେ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ତ ଘୂରି ଚାଲିଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶ୍ରୀମତ ମାଧ୍ୟମରେ ସେବା

କରୁଛ । କେବଳ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତା ବତାଉଛ — ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ପାଇବାକୁ ହେଲେ ଏହିପରି ଭାବେ ପାଇପାରିବ । ଉଭୟ ଚାବି ହାତରେ ଅଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ କିଏ ମୁକ୍ତି ଏବଂ କିଏ ଜୀବନମୁକ୍ତିକୁ ଯିବେ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ସାରା ଦିନର ଧନ୍ଦା ଅଟେ । କେହି ଶସ୍ୟ ଆଦିର ବେପାର କଲେ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ଦିନ ତାହା ହିଁ ରହିଥାଏ । ତୁମର ଧନ୍ଦା ହେଉଛି ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଜାଣିବା ଏବଂ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ମୁକ୍ତି ଏବଂ ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଇବା । ଏହି ଧର୍ମର ଯେଉଁମାନେ ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରିବେ । ଏପରି ବହୁତ ଧର୍ମର ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ବଳଦି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ଆଙ୍ଗ୍ଲୋଇଣ୍ଡିଆନ୍ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍ କଳା ହୋଇଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କର ରୂପ ବଦଳିନଥାଏ । କେବଳ ଧର୍ମ ବଦଳାଇ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଚେହେରା ବଦଳିଯାଉଛି । କେବଳ ଧର୍ମକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ନେଉଛନ୍ତି । କେହି ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମକୁ ମାନୁଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ଜଣେ ହେଲେ ବି ଏପରି ନାହାଁନ୍ତି ଯିଏ କହିବେ ଆମେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଅଟୁ । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ଦରକାରରେ ଆସୁଛି, ଆତ୍ମା ହେଉଛି ଅବିନାଶୀ, ତାହା କେବେ ମରିନଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଶରୀର ନେଇ ପାର୍ଟ ବଜାଉଛନ୍ତି । ତାକୁ ମୃତ୍ୟୁଲୋକ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତାହା ହେଉଛି ଅମରଲୋକ । ଶରୀର କେବଳ ବଦଳୁଛି । ବୁଝିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି କଥା ବହୁତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଅଟେ । ମୋଟାକଥା କିଛି ହେଲେ ନାହିଁ । ଯେପରି ବିଭାଘରରେ କାହାକୁ ସ୍ୱଳ୍ପ ରୂପରେ, କାହାକୁ ମୋଟା ରୂପରେ ଯୌତୁକ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । କେହି ସବୁ ଦେଖାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି, କେହି ବନ୍ଦ ପେଟୀ କରି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରଥା ରହିଛି । ତୁମକୁ ପ୍ରଚୁର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳୁଛି, କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସବୁ କନ୍ୟା ଅଟ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ବର । ତୁମକୁ ଶୃଙ୍ଗାର କରାଇ ବିଶ୍ୱର ବାଦଶାହୀ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ତୁମେ ହେଉଛ ।

ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା । ଜ୍ଞାନ ତ ହେଉଛି ବହୁତ ସହଜ । ତେଣୁ କେବଳ ଅଲଫଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ । କିନ୍ତୁ ବିଚାର କରାଯାଉଛି ଯେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ତୁରନ୍ତ ହିଁ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ଅନେକ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ୟାଦ ଭୁଲିଯାଉଛୁ । ତୁମେ କାହାକୁ ବୁଝାଇଲେ ସର୍ବଦା ୟାଦ ଅକ୍ଷର କୁହ । ଯୋଗ ଅକ୍ଷର କହିବା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଛାତ୍ରର ସ୍ମୃତି ରହିଥାଏ । ପିତା ହେଉଛନ୍ତି ସୁପ୍ରିମ ସୋଲ୍ । ତୁମେ ଆତ୍ମା ସୁପ୍ରିମ୍ ନୁହେଁ । ତୁମେ ହେଉଛ ପତିତ । ଏବେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଶିକ୍ଷକ, ବାପା ଓ ଗୁରୁଙ୍କୁ ମନେ ପକାଯାଇଥାଏ । ଗୁରୁମାନେ ବସି ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣାଇ, ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ର ହେଉଛି ମନମନାଭବ । ପୁଣି ? ମଧ୍ୟାଜୀଭବ । ତୁମେ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀକୁ ଚାଲିଯିବ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତ ରାଜା-ରାଣୀ ହେବ ନାହିଁ । ରାଜା-ରାଣୀଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ହେବେ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କ ପରେ ରହିଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ଯିଏ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କୁ ପୁଣି ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଏହା ନୂଆ କଥା ଅଟେ ନା । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ-ବ୍ରାହ୍ମଣୀମାନେ ହେଉଛ ଭାଇ-ଭଉଣୀ । ବୁଢାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିବେ ଯେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ । ଏହାକୁ ମନ ଭିତରେ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ । କାହାକୁ ଅଯଥାରେ ଏପରି କହିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଭଗବାନ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ରଚନା କଲେ ତେଣୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହେଲେ ନା । ଯଦି ଏକ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ବୁଝିବା କଥା । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ଯେ — ଆମକୁ କିଏ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ସମୟର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜଧାନୀରେ ୮ ଜନ୍ମ ଅଭିନୟ ଚାଲୁଛି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ରହିଛି । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଅଭିନୟକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୁହାଯିବ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ମୁଖ୍ୟ । ପୁଣି ଆସୁଛି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ପାର୍ଟ, ଯିଏ ତୁମକୁ ବିଷ୍ଣୁପୁରୀର ମାଲିକ କରାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପୁଣି ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଇଏ ହେଲେ ଅଲୌକିକ ପିତା । ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଇଏ ପିତା ହୋଇଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁଛନ୍ତି । ଆଦିଦେବ, ଆଦମ ଏବଂ ବିବି । ଏହାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟି କିପରି ରଚନା କରିବେ । ଆଦିଦେବ ଏବଂ ଆଦି ଦେବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଅଭିନୟ କେବଳ ମାତ୍ର ସଂଗମ ସମୟରେ ରହୁଛି । ଦେବତାମାନଙ୍କର ଅଭିନୟ ତଥାପି ବହୁତ ସମୟ ଚାଲୁଛି । କେବଳ ସତ୍ୟ ଯୁଗରେ ଦେବତା ବୋଲି କୁହାଯିବ । ତ୍ରେତାରେ କ୍ଷତ୍ରିୟ କୁହାଯିବ । ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ-ଗୁହ୍ୟ ପଏଣ୍ଟସ୍ ମିଳୁଛି । ସବୁ କଥା ଏକ ସମୟରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଶିବଙ୍କ ନାମକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମେ ପୁଣି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ କହୁଛେ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା କହିବାରୁ ସେଥିରେ ବ୍ରହ୍ମା-ବିଷ୍ଣୁ-ଶଙ୍କର ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଆମେ କହୁଛୁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ । ଏସବୁ ଚିତ୍ର ଆଦି ହେଉଛି ଭକ୍ତି ମାର୍ଗର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜା ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ବିନାଶ ସମୟରେ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ମଧ୍ୟ ଆସିବ । ବିନାଶ ନିଶ୍ଚୟ ଘଟିବ, କଳିଯୁଗ ପରେ ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗ ହେବ । ଏତେ ସବୁ ଶରୀରର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ସବୁ କିଛି ବାସ୍ତବ ପକ୍ଷେ ହେବା ଦରକାର ନା । କେବଳ ଶଙ୍କରଙ୍କ ଆଖି ଖୋଲିବା ଦ୍ୱାରା ବିନାଶ ହେବ ନାହିଁ । ଯେବେ ଦ୍ୱାପରରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି ସେସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଭୂମିକମ୍ପ ଆଦି ହେଉଛି । ତେବେ କ'ଣ ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଶଙ୍କର ଏପରି ଆଖି ଖୋଲୁଛନ୍ତି । ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି ନା ଦ୍ୱାରିକା ଅଥବା ଲଙ୍କା ପାଣିର ତଳକୁ ଚାଲିଗଲା ।

ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ମୁଁ ଆସିଛି ପଥର ବୁଦ୍ଧିମାନଙ୍କୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି କରାଇବା ପାଇଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଡାକୁଛନ୍ତି — ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆସି ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କର । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି କଳିଯୁଗ ଏହା ପରେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଆସିବ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ନାଚିବା ଉଚିତ୍ । ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କଲେ ଭିତରେ ଖିଆଲ କରିଥାନ୍ତି ନା — ଆମେ

ପଇସା ରୋଜଗାର କରିବୁ, ପୁଣି ଘର ତିଆରି କରିବୁ, ଏପରି କରିବୁ । ତେଣୁ ତୁମେ ଏବେ ଅବିନାଶୀ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତୁମକୁ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ସଂପତ୍ତି ମିଳିବ । ଭାବି ଦେଖ ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର କ'ଣ ଥିଲା! ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ତ ନଥିବ । ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ୨୫୦୦ ବର୍ଷ ହେଲାଣି । ତିଆରି କରିବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥିବ ନା । ପୂଜା ହେଉଥିଲା ତାପରେ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଲୁଟି ନେଇଯାଇଥିଲେ । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ତ ଆସିନଥିବେ । ବହୁତ ମନ୍ଦିର ଥିବ । ପୂଜା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ଆମେ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବୁ । ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ । ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ମେହନତ ବିନା କାମ ହେବ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି — ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏପରି କ'ଣ ମିଳିଯିବ କି । ଏକଥା ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ — ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେଲେ ମିଳିବ ନିଶ୍ଚୟ । ତୁମେ ଏବେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମେହନତ କରୁଛ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଛି । ଦିନକୁ ଦିନ ବାବା ତୁମକୁ ସ୍ୱଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମକୁ ବହୁତ ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ କଥା ଶୁଣାଉଛି, ଆଗରୁ ଏକଥା ଶୁଣାଇ ନଥିଲି ଯେ ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ କାହିଁକି ଏକଥା କହିନଥିଲ । ଡ୍ରାମାରେ ନଥିଲା । ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ତୁମକୁ ଏହା ଶୁଣାଇଥିଲେ ତେବେ ତୁମେ ବୁଝି ପାରିନଥାନ୍ତ । ଧିରେ ଧିରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ରାବଣରାଜ୍ୟ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆତ୍ମ-ଅଭିମାନୀ ହେବେ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଜାଣିବେ । ଆମ ଶରୀର ବଡ ହୋଇସାରିଛି, ଏବେ ଏହାକୁ ଛାଡି ପୁଣି ଛୋଟ ନେବୁ । ଆତ୍ମାର ଧାରଣ କରିଥିବା ଶରୀର ପ୍ରଥମେ ଛୋଟ ହେଉଛି ପୁଣି ଧୀରେ ଧୀରେ ବଡ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ କାହାର କେତେ ଆୟୁଷ ହେଉଛି ତ କାହାର, କେତେ, କାହାର ମଧ୍ୟ ଅକାଳମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଉଛି । କାହା କାହାର ଆୟୁଷ ପୁଣି ୧୨୫ ବର୍ଷ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବାରୁ ତୁମେ ବହୁତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । ଗନ୍ଧର୍ବୀ ବିବାହ କରିବା ଏହା କୌଣସି ଖୁସିର କଥା ନୁହେଁ, ଏହା ହେଉଛି ଦୁର୍ବଳତା । କୁମାରୀ ଯଦି କହିବ ମୁଁ ପବିତ୍ର ରହିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ତେବେ ତାକୁ କୌଣସି ଲୌକିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ମାରିପାରିବେ ନାହିଁ । କମ୍ ଜ୍ଞାନ ଥିବାରୁ ଡରୁଛନ୍ତି । ନାବାଳିକାକୁ ଯଦି କେହି ମାରନ୍ତି, ରକ୍ତ ଆଦି ବାହାରିଲେ ପୋଲିସ୍‌ରେ ରିପୋର୍ଟ କଲେ ତେବେ ତା'ର ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ମିଳିପାରିବ । ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେହି ମାରିଲେ କେସ୍ ହୋଇଥାଏ, ଦଣ୍ଡ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । କୁମାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କେହି ମାରିବେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜେ ରୋଜଗାର କରିପାରିବେ । ଶରୀର ନିର୍ବାହ କରିପାରିବେ । ପେଟ ପାଇଁ ଅଧିକା ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ପେଟ ୪-୫ ଟଙ୍କାରେ ଭରିଥାଏ ପୁଣି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟର ପେଟ ୪୦୦-୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ ମଧ୍ୟ ଭରି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପଇସା ଅଧିକ ହେଲେ ଲୋଭ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଗରୀବଙ୍କର ପଇସା ନଥିବାରୁ ଲୋଭ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ସେ ଶୁଖିଲା ରୁଟିରେ ହିଁ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ଖାଇବା-ପିଇବାର ହଙ୍ଗାମା ମଧ୍ୟକୁ ଯିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଖାଇବାର ସଉକ ରହିବା ଅନୁଚିତ୍ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଆମକୁ କ'ଣ ନ ମିଳିବ! ଅବିନାଶୀ ବାଦଶାହୀ, ଅବିନାଶୀ ସୁଖ ମିଳିବ । ସେଠାରେ କୌଣସି ରୋଗ ଆଦି ହେବ ନାହିଁ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତି, ଖୁସି ସବୁ ରହିବ । ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ଶରୀର ଭଲ ରହିବ । ଖୁସିରେ ରହିବେ । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହେବେ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ — ପ୍ରଜା ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ତୁମକୁ ସେହି ପଦ ମିଳିବ ଯେପରି ଏଠାକାର ଶବର ଅଟନ୍ତି । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ହେବାର ଅଛି ତେଣୁ ଏତିକି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଆମେ ସମସ୍ତେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ନୂଆ ରଚନା ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଅଟୁ, ଏହାକୁ ମନ ଭିତରେ ବୁଝିବା ଦରକାର କାହାକୁ କହିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମକୁ ଶିବବାବା ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି ।

(୨) ଖାଦ୍ୟ-ପେୟର ଝାମେଲାକୁ ଅଧିକ ଯିବାର ନାହିଁ । ଲୋଭକୁ ଛାଡି ବେହଦ ବାଦଶାହୀର ସୁଖକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ମାୟାର ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଗୁଡିକୁ ଛାଡପତ୍ର ଦେଇ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ମାୟାଜିତ୍ ମୋହଜିତ୍ ହୁଅ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ସୌଦା ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ସ୍ମୃତିରୁ ନାକଚ କରି ଏକାକି ହୋଇଯାଅ । ପରସ୍ପର-ପରସ୍ପର ସହିତ ସହଯୋଗୀ ହୋଇ ରୁହ କିନ୍ତୁ ଜୀବନ ସାଥୀ ହୋଇ ନୁହେଁ । ସାଥୀ କେବଳ ଜଣଙ୍କୁ ହିଁ କର ତେବେ ମାୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁଡିକରୁ ଛାଡପତ୍ର ମିଳିଯିବ । ମାୟାଜିତ୍, ମୋହଜିତ୍ ବିଜୟୀ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଟିକିଏ ବି କାହା ପ୍ରତି ମୋହ ରହିବ ତେବେ ତୀବ୍ର ପୁରୁର୍ଷାଥୀ ବଦଳରେ ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ । ସେଥିପାଇଁ କିଛି ବି ହୋଇଯାଉ ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଅ, ମନ ଭିତରେ ରହୁ ଯେ ହରୀଣ ପାଇଁ ମରଣ ଯନ୍ତ୍ରଣା କିନ୍ତୁ ଶିକାରୀକୁ ଶିକାର ପ୍ରାପ୍ତିର ଖୁସି ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ମହାବିନାଶ କିନ୍ତୁ ଆମ ପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି — ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ନଷ୍ଟୋମୋହା । ଏହିଭଳି ନଷ୍ଟୋମୋହା ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା

ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସତ୍ୟତା ରୂପୀ ବିଶେଷତା ଆଧାରରେ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ହୀରାର ଚମକକୁ ବଢାଅ ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***